

CREATI DE DUMNÉZEU

licurici
2025

Imnuri creștine

- 724 - Ecoul unui cânt
- 730 - Inima e plină
- 711 - Stau și privesc
- 11 - Preasfinte Creator
- 59 - Nimeni ca Tine

Cântece LICU

- Stau și privesc cerul
- minunat
- Pic, pic
- Dumnezeu a făcut peștișori
- Sunt creat să fiu iubire
- Familia mea
- Uite curcubeul!
- Dac-aș fi arici

Licuricii pot găsi o modalitate interesantă și creativă de a prezenta zilele Creației. Materialul următor poate fi util în acest sens, însoțit de imagini proiectate pe plasmă/perete, desene sau colaje realizate de către copii.

Relatarea Creației se găsește în Geneza 1-2. Limbajul din Geneza arată clar că întreaga creație a fost formată din nimic în șase perioade literale de 24 de ore, fără alte intervale de timp între zile. Acest lucru e evident întrucât contextul face necesar un interval de timp de 24 de ore. „Astfel, a fost o seară și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâi.” (Geneza 1,5) Mai departe, fiecare propoziție în limba originală începe cu cuvântul „și”. Aceasta indică faptul că fiecare propoziție e construită pe afirmația precedentă, indicând în mod clar că zilele au fost consecutive, nu separate de o perioadă de timp. Relatarea din Geneza arată autoritatea și puterea Cuvântului lui Dumnezeu. Majoritatea lucrării creatoare a lui Dumnezeu e făcută prin rostire, un alt lucru care arată puterea și autoritatea Cuvântului Său. Să ne uităm la fiecare zi din lucrarea de creație a lui Dumnezeu!

Ziua 1 a Creației (Geneza 1,1-5)

Dumnezeu a creat cerurile și pământul. „Cerurile” se referă la tot ceea ce este deasupra pământului, spațiul cosmic. Pământul e creat, dar nu e configurat într-un mod specific, cu toate că apa e prezentă. Apoi Dumnezeu, cu cuvântul Lui, face să existe lumina. Apoi desparte lumina de întuneric și numește lumina „zi”, iar întunericul „noapte”. Această lucrare creatoare are loc de seara până dimineața – ziua întâi.

Ziua a 2-a a Creației (Geneza 1,6-8)

Dumnezeu creează cerul. Cerul constituie o barieră între apa de pe suprafața pământului și umezeala din aer. De acum, pământul va avea atmosferă. Această lucrare de creație se petrece într-o zi.

Ziua a 3-a a Creației (Geneza 1,9-13)

Dumnezeu creează uscatul. Continentele și insulele sunt deasupra apei. Corpurile mari de apă sunt numite „mări”, iar uscatul e numit „pământ”. Dumnezeu declară că toate aceste lucruri sunt bune.

Dumnezeu creează viața vegetală, cuprinzând atât plantele mari, cât și cele mici. Creează această viață în așa fel încât să se poată autosuține; plantele au capacitatea de a se reproduce. Plantele au fost create în mare diversitate (multe „soiuri”). Pământul era verde, abundând de vegetație. Dumnezeu declară că și această lucrare e bună. Această lucrare de creație durează o zi.

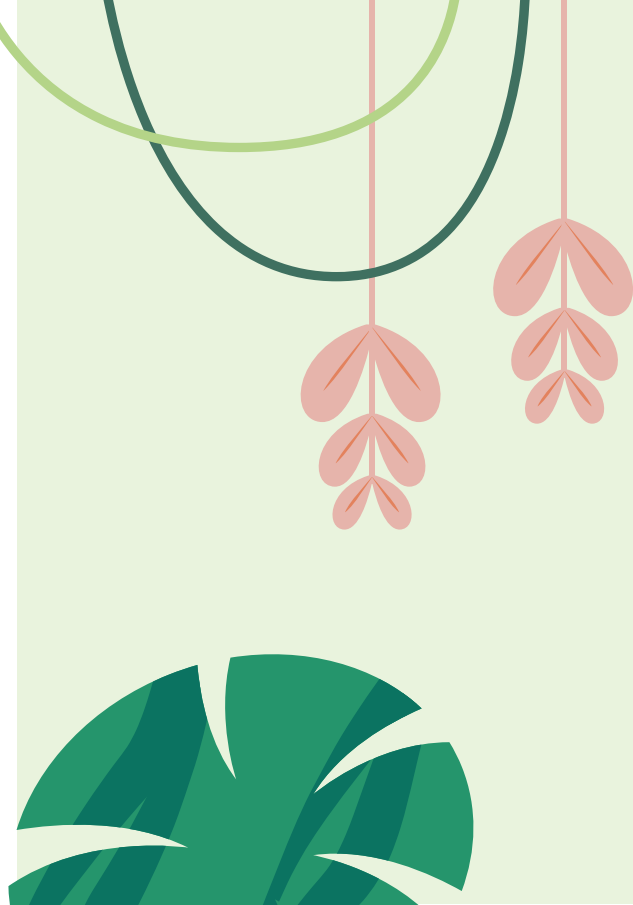
Ziua a 4-a a Creației (Geneza 1,14-19)

Dumnezeu creează toate stelele și corpurile cerești. Mișcarea acestora îl va ajuta pe om să urmărească cursul timpului. Două corpuri cerești mărețe sunt create în legătură cu pământul. Primul e Soarele, care e sursa primară de lumină, apoi Luna, care reflectă lumina Soarelui. Mișcarea acestor corpuri cerești va distinge ziua de noapte. Și lucrarea aceasta e declarată bună de Dumnezeu. Această lucrare de creație durează o zi.

Ziua a 5-a a Creației (Geneza 1,20-23)

Dumnezeu a creat cerurile și pământul. Dumnezeu creează toată viața acvatică. Orice tip de viață existentă în apă e creată în acest moment. Dumnezeu creează, de asemenea, toate păsările. Limbajul folosit ne permite să credem că Dumnezeu a creat tot atunci și insectele care zboară (sau, dacă nu, ele au fost create în ziua a șasea). Toate aceste creaturi sunt create cu capacitatea de a-și perpetua specia prin reproducere. Creaturile aduse în ființă în Ziua a 5-a sunt primele creaturi binecuvântate de Dumnezeu. Dumnezeu declară această lucrare „bună”.

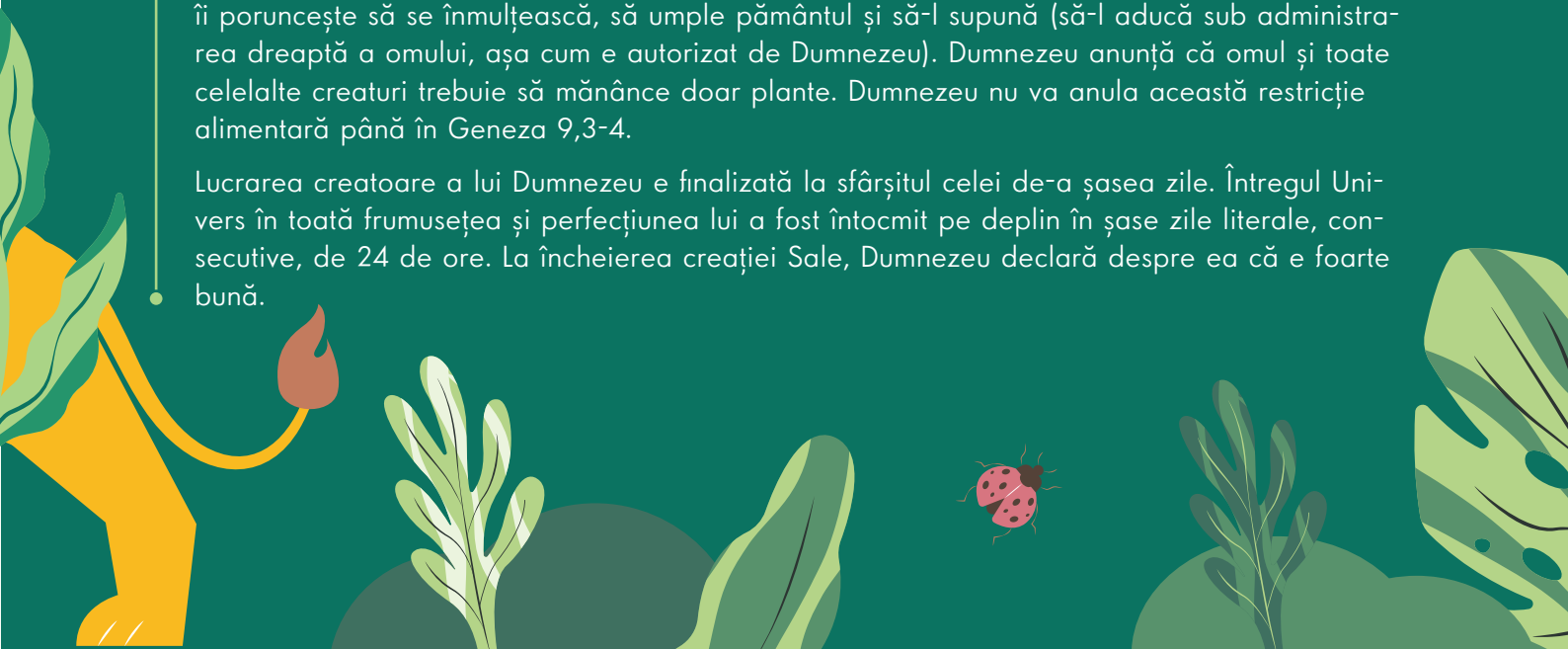

Ziua a 6-a a Creației (Geneza 1,24-31)

Dumnezeu aduce în ființă toate creaturile care trăiesc pe uscat. Acestea includ orice fel de creaturi care nu sunt incluse în zilele precedente și omul. Dumnezeu declară că această lucrare e bună.

Apoi Dumnezeu Se sfătuiește cu Sine Însuși: „Apoi Dumnezeu a zis: «Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră.»” (Geneza 1.26) Aceasta nu e o revelație explicită a Trinității, dar face parte din temelia acestui lucru, de vreme ce Dumnezeu revelează un „Noi” în cadrul Dumnezeirii. Dumnezeu îl întocmește pe om, și omul e făcut după chipul lui Dumnezeu (atât bărbatul, cât și femeia poartă acest chip) și e special, mai presus de toate celelalte creaturi. Pentru a evidenția acest lucru, Dumnezeu îl pune pe om în poziție de autoritate asupra pământului și asupra tuturor celorlalte creaturi. Dumnezeu îl binecuvântează pe om și îi poruncește să se înmulțească, să umple pământul și să-l supună (să-l aducă sub administrația dreaptă a omului, așa cum e autorizat de Dumnezeu). Dumnezeu anunță că omul și toate celelalte creaturi trebuie să mănânce doar plante. Dumnezeu nu va anula această restricție alimentară până în Geneza 9,3-4.

Lucrarea creatoare a lui Dumnezeu e finalizată la sfârșitul celei de-a șasea zile. Întregul Univers în toată frumusețea și perfecțiunea lui a fost întocmit pe deplin în șase zile literale, consecutive, de 24 de ore. La încheierea creației Sale, Dumnezeu declară despre ea că e foarte bună.

Ziua a 7-a a Creației (Geneza 2,1-3)

- Dumnezeu Se odihnește. Acest lucru nu indică în niciun fel că Dumnezeu era oboșit de efortul Lui creator, ci denotă faptul că creația e finalizată. Mai mult, Dumnezeu stabilește un model de o zi din șapte de odihnă. Ținerea acestei zile va fi mai târziu o trăsătură distinctivă a poporului ales al lui Dumnezeu (Exodul 20,8-11).

Activități interactive cu sala

- La începutul programului, se poate oferi celor din sală posibilitatea de a scrie un catren despre Creație în care să se folosească anumite cuvinte (de exp., Creator, măreție, început, natură, făcut etc.) – se vor împărți pixuri și hârtie în acest sens;
- De asemenea, se pot împărți în sală bilețele pe care să fie scris următorul text: „Pentru că sunt creația lui Dumnezeu, eu”. La final se pot citi câteva texte, prin sondaj sau de către cei care doresc să citească – licuricii pot să fie primii care fac asta, ca model.

Poezii despre creație

BOBOCEL

Benoni Catană

Bobocel micuț de floare
Să-i spui mamei c-o iubesc
Dar să-i spui că sunt ca tine
Și, la fel ca tine, cresc...

Dacă mă deschizi cu forța,
Sigur nu vei reuși,
Dumnezeu mă va deschide
Doar cu cheia inimii.

SUNT...

Benoni Catană

Sunt firul de praf de pe
cumpăna timpului;
Sunt floarea ce pierde în
arșița câmpului;
Sunt iarba ce trece sub
rova pământului;
Sunt umbra deșartă în
trecerea vântului;
Sunt frunza căzută din
pomul începutului;
Sunt cuiul amar din
sufletul Domnului;
Sunt piatra de preț din
diadema Prințului;
Sunt bucuria căutată prin
mărăcinii pământului;
Sunt stea de lumină în
lumea păcatului;
Sunt mărturie de iubire în
timpul sfârșitului;
Sunt Fiu de-Mpărat în
războiul Cuvântului;
Sunt arc de triumf în
amintirea Universului.

O PĂPĂDIE

Lavinia Silvia Ciungan

O țin în mână și-o privesc,
E-o simplă păpădie.
N-are un farmec pitoresc,
Să faci din ea o poezie.

Și totuși mă gândesc
Că e ceva în mâna mea.
Cu cât mai mult o tot privesc
Pe Dumnezeu Îl văd în ea,

Chiar de e mică, o vedeți,
E colorată ca un soare,
Și ochii înspre ea-i îndreapți
Chiar dacă e o simplă floare.

Câmpul întreg e plin mereu
De păpădii neînsemnate,
Dar Îl auzi pe Dumnezeu
În vânt de-s legănat.

Cu capu-n sus și-n jos mereu,
De soare luminate,
Eu știu că Însuși Dumnezeu
E Cel ce le-a creat pe toate.

Nu te uita că ești prea mic,
Neînsemnat, un simplu om,
Ci cât din Dumnezeu e-n tine,
El Te-a creat cu-n scop.

Nu te gândi că n-ai valoare,
N-ai farmec, frumusețe.
Ești prețios și dai culoare
Unei câmpii mărețe.

Valoarea Ta e-n Dumnezeu,
În El ești transformat,
Frumosul îl găsești mereu,
În tot ce a creat.

Pe Dumnezeu Îl poți vedea
În fiecare chip de om,
Căci totul este lucrarea Sa:
Și tu, și-o păpădie și un pom.

Pe Dumnezeu Îl poți simți
În vântul ce adie
Și tot pe El Îl poți simți
Chiar atingând o păpădie.

ANIMALE

- Mamiferul cu urechile cele mai mari este elefantul african; suprafața totală a urechilor sale este de... 8 metri pătrați.
- Gâștele de Canada au un stil neobișnuit de a-și crește bobocii. Când micuții pui părăsesc cuibul, ei nu sunt îngrijiți numai de propriii părinți. Gâștele mature îngrijesc cu schimbul toți puii, care sunt ținuti laolaltă într-un fel de creșă.
- Rechinii sunt singurele animale despre care se știe că nu se pot îmbolnăvi de cancer.
- Pentru fiecare tonă de pește prins în oceanele lumii, oamenii aruncă 3 tone de gunoi în aceleași ape.
- În rândul elefanților africani, atât masculii, cât și femelele posedă fildeși, în vreme ce la elefanții asiatici doar masculii se pot lăuda cu fildeși.
- Cel mai mare șarpe veninos din lume este Cobra Regală. Aceasta poate atinge lungimi de până la 5,5 metri.
- Bufnițele sunt singurele păsări care pot distinge culoarea albastră.
- Girafa este singurul animal care își poate introduce limba în ureche. Limba unei girafe adulte măsoară peste 50 de cm.
- Cele mai numeroase vietăți de pe Terra sunt artropodele. Ca un exemplu, până în prezent au fost descoperite circa 70.000 de mii de specii... de păianjeni.
- Broasca cu Corn poate împrășca sânge din ochi pentru a se apăra de prădători. Se pare că sângele conține o substanță toxică deosebit de puternică.
- Tentaculele unei meduze uriașe pot avea lungimi de până la 36 de metri.
- Cele mai lungi insecte din lume sunt fasmidele. Cu piciorușele întinse, ele pot atinge lungimea de 50 de cm.
- Cuvantul *piranha* provine din limba indienilor și înseamnă *pește cu dinți*.
- Cea mai grea insectă din lume este Gândacul Goliat din Africa, care cântărește cca. 100 g.
- Un ghepard poate atinge viteza de 120 km/h. Acesta poate ajunge la 70 km/h în 3 secunde, fiind considerat cel mai bun sprinter din regnul animal.
- Rar o pisica miaună la o altă pisică, acest sunet fiind folosit pentru comunicarea cu oamenii.

PLANTE

- Bradul (*Abies*) este un gen care cuprinde aproximativ 45-55 de specii de conifere din familia Pinaceae, răspândite preponderent în zonele muntoase ale emisferei nordice.
- Cea mai dulce plantă din lume crește în Paraguay, se numește *Eupatorium Rebandinaum*, și sucul obținut din această plantă e de 300 de ori mai dulce decât zahărul.
- În Japonia cresc pepeni cu formă pătrată. Bineînțeles, este mai ușor să-i stivuești și să-i depozitezi. Aceștia sunt crescuți în cutii de sticlă, iar prețul lor este dublu față de cel al pepenelui rotund.
- Caracatița are cel mai mare ochi din regnul animal, diametrul acestuia fiind de circa 40 de centimetri. Cu toate acestea, puiul de caracatiță nou-născut are doar dimensiunile unei muște.
- Până nu demult, se știa că cel mai înalt arbore de pe planeta noastră are o înălțime de 109 m și crește în California. Însă se pare că tot în California a fost descoperit un arbore mai înalt – 112,3 m. Diametrul acestui gigant – 13,5 m. Vârsta – peste 1.000 de ani.
- Cea mai mare floare din lume, Arum Titan, e originară din insula Sumatra. Floarea are dimensiuni cuprinse între 1.5 și 3 m. Înflorește o dată la câțiva ani și atunci rezistă timp de 72 de ore.
- În Africa de Nord crește copacul a cărui scoarță conține un procent mare de fosfor, ceea ce îl face să lumineze. Noaptea poți citi sub acest copac.
- Floarea cu cel mai puternic miros este cea a cactusului american. Mirosul său se simte de la o distanță de 1 km.
- Aloe vera, cunoscută ca planta-minune pentru sănătate, conține șase agenți antiseptici care distrug bacteriile, virușii și ciupercile.
- Căpșuna nu este fructul plantei care o produce, ci al unei părți modificate a tulpinei.
- Ceaiul verde este o băutură tradițională în China, țară în care trăiesc mai multe persoane trecute de 100 de ani.
- Garofița Pietrei Craiului trăiește doar în România, pe stâncile din Munții Piatra Craiului.

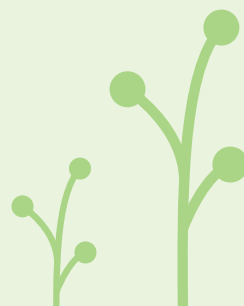

VREME, FENOMENE ATMOSFERICE

- Fiecare curcubeu este unic fiindcă fiecare persoană îl vede altfel, în funcție de unghiul în care lumina lovește picăturile de apă din aer.
- Un fulger conține suficientă energie ca să prăjească 160.000 de felii de pâine.
- Pământul este lovit de fulgere, în întreaga lume, în medie, de 360 de ori într-un minut.
- Locul cu cele mai multe precipitații de pe Pământ este Lloro, Columbia. Precipitațiile ating aici valoarea medie de 13.000 mm anual.
- Nu există doi nori identici, nici doi fulgi de zăpadă cu același model.
- Toți fulgii de zăpadă au 6 fețe, în diferite combinații. Forma lor este dată de temperatură.
- Un fulg de zăpadă obișnuit conține 180 de miliarde de molecule de apă.
- Cel mai mare fulg de zăpadă din lume avea diametrul de 38 cm. Apariția lui a fost consemnată în anul 1887, în Montana, SUA. Fulgul a fost înregistrat și în Cartea recordurilor.
- Feriga anunță ploaia. Înainte de a ploua, ea își desface larg frunzele, iar dacă urmează o perioadă secetoasă frunzele ei se strâng și se răsucesc.
- Apa în formă lichidă are o densitate mai mare decât apa sub formă de gheață. De aceea gheața plutește în apă.

Știați că...?

- Potopul din vremea lui Noe a durat mai mult de un an până când pământul s-a uscat complet. Apa a acoperit totul timp de 150 de zile înainte să înceapă să scadă.
- Arca lui Noe nu s-a scufundat, chiar dacă apa era foarte adâncă. Ea plutea în siguranță, pentru că avea o formă stabilă și Dumnezeu o proteja.
- La începutul Potopului, munții nu erau atât de înalți ca acum. Muntele Everest, cel mai înalt munte de azi, nu exista atunci.
- În vârful muntelui Everest s-au găsit fosile de animale marine. Acest lucru arată că acel loc a fost odată sub apă.
- Dacă pământul ar fi fost complet plat, fără munți și văi, oceanele l-ar fi acoperit cu 3 kilometri de apă.
- Potopul nu putea fi liniștit ca o ploaie obișnuită. Apa s-a mișcat cu forță mare, rupând roci și săpând râuri și văi adânci.
- Apa care se mișcă foarte repede poate face găuri chiar și în metal. Fenomenul se numește *cavitație* și poate distruge nave și baraje.
- Planeta noastră se învâрте mereu, iar acest lucru face ca vântul și apa să se miște în cercuri uriașe numite *curenți oceanici*.

- În timpul Potopului, valurile puteau fi la fel de mari ca un tsunami. Totuși, Arca a fost protejată și nu s-a răsturnat.
- După Potop, când apa s-a retras, a săpat râuri și canioane uriașe. Unele dintre aceste formațiuni pot fi văzute și astăzi.
- Arca lui Noe avea aproximativ lungimea a 1,5 terenuri de fotbal. Aceasta a fost foarte mare, ca să încapă toate animalele și proviziile.
- În timpul Potopului, pe pământ nu exista uscat deloc. Totul era un ocean imens, fără insule sau continente vizibile.
- Apa în mișcare poate crea bule care explodează cu o temperatură mai fierbinte decât suprafața soarelui. Acest fenomen, numit *cavitație*, este foarte puternic.
- Noe și familia lui au stat în Arcă mai mult de un an. Ei au intrat înainte ca ploaia să înceapă și au ieșit doar când totul era uscat.
- După Potop, curcubeul a fost semnul lui Dumnezeu că nu va mai trimite un alt potop care să acopere tot pământul. De atunci, curcubeul este un simbol al promisiunii lui Dumnezeu.
- Cei mai mulți dinozauri aveau dimensiuni comparabile cu cele ale animalelor de astăzi. Unii erau mai mici decât un Chihuahua, iar majoritatea cântăreau mai puțin decât o vacă.
- Mulți dinozauri erau vegetarieni. Fosilele dinților și chiar excrementele fosilizate arată că existau dinozauri erbivori de toate mărimile, de la titanozaurii uriași până la micuțul Aquilops, de doar 1,4 kg.
- Unii dinozauri aveau pielea asemănătoare cu cea a aligatorilor. Imprimările fosilizate din noroi arată că unii aveau piele tare și solzoasă, dar nu cu solzi suprapuși, ca șerpii sau șopârlele.
- S-au descoperit proteine în oasele de dinozaur. Deoarece proteinele se degradează rapid după moartea unui organism, aceste descoperiri ridică întrebări despre vechimea reală a fosilelor.
- Nimeni nu știe exact ce culori aveau dinozaurii. Fosilele nu păstrează pigmentii, așa că reconstrucțiile lor sunt bazate pe ipoteze, nu pe dovezi directe.
- Nu știm ce sunete scoteau dinozaurii. Nu există dovezi clare despre vocea lor – poate șuierau ca șerpii, răgeau ca leii sau ciripeau ca păsările.
- Urmele de dinozaur pot dezvălui cum se deplasau aceștia. Majoritatea urmelor descoperite arată că dinozaurii mergeau mai degrabă decât alergau, adesea prin terenuri mlăștinoase.

- Unii dinozauri ar fi putut avea pene. Fosilele sugerează că unii semănau mai mult cu păsările decât cu reptilele, dar există dezbateri dacă acestea erau dinozauri cu pene sau păsări incapabile de zbor.

- Biblia ar putea menționa dinozaurii. Deși termenul „dinozaur” a fost inventat în secolul XIX, unii cred că descrierea „behemotului” din Iov 40 ar putea corespunde unui dinozaur erbivor.

- Nu s-au descoperit niciodată fosile de dinozaur și de om în același loc. Unele presupuse dovezi s-au dovedit a fi falsuri sau interpretări greșite.

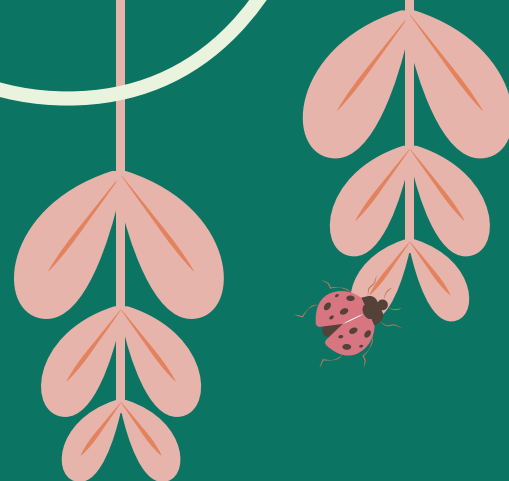
- Unii dinozauri mâncau iarbă. Deși fosilele plantelor care conțin iarbă sunt mai recente, excrementele fosilizate din India arată că unii dinozauri consumau iarbă.

- Ordinea fosilelor în straturi nu arată neapărat când au trăit animalele. De exemplu, dinozaurii și mâncarea lor nu sunt mereu găsiți în aceleași straturi de rocă.

- Dinozaurii au lăsat urme care sunt și astăzi vizibile. Unele dintre cele mai bine păstrate urme de dinozauri se află pe fundul râurilor secate sau în deșerturi.

- Unii dinozauri aveau creste osoase pe cap. Acestea erau folosite probabil pentru comunicare, intimidare sau reglarea temperaturii corpului.

- Nu toți dinozaurii erau reptile. Deși mulți semănau cu reptilele, unii aveau trăsături mai apropiate de păsări, ceea ce face clasificarea lor o provocare pentru cercetători.

Grafică:
ALIN SÎRBU